

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215215817
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1215215817.4

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej, v spore žalobcov: 1/ Obchodná akadémia, Nevädzová 3, Bratislava, IČO: 17 327 652, 2/ Bratislavský samosprávny kraj, Sabinovská 16, Bratislava, IČO: 36 063 606, zastúpených SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovaným: 1/ Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00 151 866, 2/ Slovenská republika, za ktorú koná Špeciálna základná škola s materskou školou, Nevädzová 3, Bratislava, IČO: 51 825 775, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode majetku štátu a iné, a o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 14C/300/2015-502, zo dňa 29.1.2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa.

II. Žalovanému 2/ priznáva proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému 2/ povinnosť strpieť užívanie nehnuteľností žalobcom 1/ a to pavilónov A, B, D a E, označených pod súpisným číslom XXX, nachádzajúcich sa v katastrálnom území: O., obec: J. - C.. Č.. O., okres: Bratislava II, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálny odbor a pozemkov, na ktorých sa samostatné pavilóny nachádzajú, t.j. pozemok s parcelným č. Q. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 391 m², pozemok s parcelným č. Q. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², pozemok s parcelným č. Q. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 413 m² a pozemok s parcelným č. Q. XXXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 778 m², zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie O., okres: Bratislava II, obec: J. - C.. Č.. O., vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálny odbor, až do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 14C/300/2015.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou doručenu súdu 30.6.2015, domáhali určenia, že Zmluva o prevode správy majetku štátu zo dňa 15.10.2001, uzatvorená medzi Krajským úradom v Bratislave a Špeciálnou základnou školou s vyučovacím jazykom slovenským a maďarským, so sídlom L. X, Bratislava, je v časti čl. 2 bod 1 a 2 absolútne neplatná; že Zmluva o prevode správy majetku štátu zo dňa 16.11.2004 uzatvorená medzi Krajským úradom v Bratislave a Špeciálnou základnou školou s vyučovacím jazykom slovenským a maďarským, so sídlom L. X, Bratislava, je v časti čl. 2 bod 1, ktorá sa týka pozemku s parcelným číslom č. Q. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území O., okres: Bratislava II, obec: J. - C.. Č.. O. a v časti, ktorá sa týka pozemku s parcelným číslom č. Q. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 391 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území O., okres: Bratislava II, obec: J. - C.. Č.. O., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, je absolútne neplatná;

a zároveň, sa domáhali určenia že žalobca 2/ je výlučným vlastníkom stavieb, nachádzajúcich sa na parcele č. Q. XXXXX/X, so súpisným číslom XXX - pavilón B, a na parcele č. Q. XXXXX/X so súpisným číslom XXX - pavilón A, v katastrálnom území O., okres: Bratislava II, obec: J. - C.. Č.. O., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, a to v podiele 1/1; a podielovým spoluvlastníkom stavieb, nachádzajúcich sa na parcele č. Q. XXXXX/X, so súpisným číslom XXX - pavilón D, a na parcele č. Q. XXXXX/X, so súpisným číslom XXX - pavilón E, nachádzajúcich sa v katastrálnom území O., okres: Bratislava II, obec: J. - C.. Č.. O., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, a to v podiele v 1/2; a výlučným vlastníkom pozemku s parcelným č. Q. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 458 m², ktorý sa nachádza v katastrálnom území O., okres: Bratislava II, obec: J. - C.. Č.. O. a pozemku s parcelným č. Q. XXXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 391 m², ktorý sa nachádza v katastrálnom území O., okres: Bratislava II, obec: J. - C.. Č.. O., ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, a to v podiele 1/1.

3. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie poukázal na to, že vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 14C/300/2015-415, zo dňa 21.10.2020, tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietol a podotkol, že žalobcovia 1/ a 2/ podali dňa 8.12.2020 voči rozsudku odvolanie; rozsudok preto nenadobudol právoplatnosť.

4. Súd prvej inštancie ďalej poznamenal, že žalobcovia 1/ a 2/ sa návrhom doručeným súdu 8.1.2021 domáhali nariadenia neodkladného opatrenia na tom skutkovom základe, že žalobcovi 1/ bola dňa 1.12.2020 doručená žaloba, ktorou sa žalovaný 2/ domáha voči žalobcovi 1/ vypratania sporných nehnuteľností; je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán sporu, pretože v prípade vypratania sporných nehnuteľností hrozí žalobcom 1/ a 2/ reálny a bezprostredný vznik ujmy. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu žalobcovia 1/ a 2/ odôvodnili nevyhnutnosťou zachovania výchovnovzdelávacieho procesu žalobcu 1/, ktorý je školou. Zdôraznili, že žalobca 1/ vykonáva výchovnovzdelávaciu činnosť nepretržite od roku 1991. Skonštatovali, že žalovaný 2/ sporné nehnuteľnosti nikdy sám neužíval a neboli pre jeho prevádzku potrebné, a preto nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k neprimeranému obmedzeniu vlastníckeho práva žalovaných 1/ a 2/.

5. Na ozrejmienie právnej stránky neodkladného opatrenia súd prvej inštancie uviedol, že jeho nariadenie má charakter provizórneho riešenia vzťahov medzi stranami sporu, a vo všeobecnosti predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, pričom podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej (i keď len dočasnej) úpravy pomerov by bolo právo niektorej strany sporu ohrozené. Objasnil, že osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti), pričom pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní. Skonštatoval, že podmienkou pre vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť situácie, ktorá vyžaduje neodkladné riešenie veci v záujme predchádzania vzniku novej poruchy v právnom vzťahu. Dodal, že účelom neodkladného opatrenia je rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 3/2010, zo dňa 29.7.2010).

6. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k nemu pripojených listín (ako aj z obsahu spisu) mal súd prvej inštancie za osvedčené, že žalobca 1/ užíva sporné nehnuteľnosti za účelom výkonu výchovnovzdelávacej činnosti nepretržite už viac ako 24 rokov. Dal do pozornosti, že žalovaný 2/ sa v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 21C/72/2020 domáha voči žalobcovi 1/ vypratania sporných nehnuteľností. Mal za to, že v dôsledku predmetnej žaloby o vypratanie je preukázaný právny (aj faktický) záujem žalovaného 2/ na ukončení užívania sporných nehnuteľností žalobcom 1/; žalobcovi 1/ teda bezprostredne hrozí vznik ujmy, keď v prípade rozhodnutia súdu o vyprataní nehnuteľností bude akútne ohrozený ním realizovaný výchovnovzdelávací proces. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia 1/ a 2/ nedisponujú inými priestormi, v ktorých by mohli vykonávať výchovnovzdelávaciu činnosť v súlade so zákonom č. 245/2008 Z. z.; súd prvej inštancie dospel k záveru, že by nútené vypratanie sporných nehnuteľností mohlo viesť k ukončeniu činnosti žalobcu 1/ a teda výchovnovzdelávacieho procesu ako dôsledku straty inštitucionálneho zázemia, a v neposlednom rade aj k zhoršeniu právneho postavenia žalobcu 1/ v konaní vo veci samej, keď v prípade jeho úspechu v konaní vo veci samej by obnovenie užívania sporných nehnuteľností nebolo viac možné, pričom konečná súdna ochrana vzniknutú ujmu nenapraví. Súd prvej inštancie zdôraznil, že nariadením neodkladného opatrenia síce dôjde k zásahu do výkonu vlastníckeho práva žalovaného 1/ a jeho práva spravovať

majetok štátu, avšak je nutné brať na zreteľ skutočnosť, že žalobca 1/ je jednou z uznávaných odborných škôl, ktorá vzdeláva viac ako 350 žiakov, a teda je v záujme žalobcov 1/ a 2/, vo verejnom záujme, ako aj v záujme žiakov, poskytnúť súdnu ochranu kontinuite výchovnovzdelávacieho procesu nariadením neodkladného opatrenia, ktorá by bola v opačnom prípade ohrozená. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že žalobcovia 1/ a 2/ dostatočne osvedčili, že je tu potreba neodkladnej úpravy pomerov strán sporu, nakoľko bez takejto úpravy pomerov by boli ich práva a oprávnené záujmy ohrozené. Na uvedenom základe za použitia § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2, ods. 3 a § 332 ods. 1 C.s.p. návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel; konštatujúc, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

7. Proti uzneseniu podal žalovaný 2/ odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola námietka, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v situácii, keď vo veci samej (t. j. vo veci neplatnosti zmlúv a určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam) už bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 21.10.2020. Podotkol, že žalobcovia proti predmetnému rozsudku podali odvolanie, ktoré má odkladný účinok, a preto je nariadenie neodkladného opatrenia vo veci duplicitným krokom. Zdôraznil, že skutočný stav veci bol náležite zistený pri rozhodovaní o veci samej, a teda nie je potrebná dočasná ochrana a ani bezodkladná úprava pomerov, nakoľko tá bola založená rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 21.10.2020.

8. Žalovaný 2/ oponoval tvrdeniu žalobcov, že žalovaní nikdy predmetné priestory sami nevyužívali a poznamenal, že pokiaľ v roku 1996 neprišiel žalobca 1/ do týchto priestorov na dobu určitú, teda na dobu výpožičky 5 rokov, priestory z väčšej časti využívala Osobitná škola - predchodca žalovaného 2/, ktorá tu sídli už od roku 1978. Nesúhlasil ani s tvrdením, že vypratáním nehnuteľností by žalobca 1/ bol nútený fakticky ukončiť činnosť, teda výchovnovzdelávací proces a skonštatoval, že počas dlhých rokov bolo niekoľkokrát iniciované stretnutie so zriaďovateľom žalobcu 1/, teda so žalobcom 2/, ktorý vždy mal k dispozícii vlastné školské priestory, ktoré boli voľné a nebol problém tam žalobcu 1/ presťahovať. Na uvedenom základe sa žalovaný 2/ nestotožnil s existenciou podmienky nariadenia neodkladného opatrenia, ktorou má byť naliehavosť situácie, vyžadujúca neodkladné riešenie. Žalovaný 2/ považoval za potrebné dať do pozornosti, že tiež vynaložil nemalé prostriedky do rozvoja a zveľadenia školy, pričom mnohé preinvestované peniaze poslúžili aj žalobcovi 1/, napr. kompletne prerobená a zrekonštruovaná kotolňa, rekonštrukcia telocvične, a oprava chodníkov v celom areáli, oprava striech, a pod. Dodal, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení prihliadal len na záujmy žalobcu 2/ (správne žalobcu 1/, pozn. odvolacieho súdu) ako školy, ktorá vzdeláva viac ako 350 žiakov stredoškolskej mládeže, avšak neprihliadol na potreby a vzdelávanie takmer 100 žiakov s postihnutím; čo považoval žalovaný 2/ za diskriminačné.

9. Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ žiadali napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasili s námietkou žalovaného 2/, že súd prvej inštancie dospel pri nariadení neodkladného opatrenia k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázali na skutočnosť, že súdy o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodujú až po zistení skutkového stavu, ale už na základe osvedčenia tvrdených skutočností; a preto zastávali názor, že súd prvej inštancie správne vychádzal z osvedčených skutočností vyplývajúcich z tvrdení strán sporu, ich podaní a tiež z predložených listín - zmluvy o nájme nebytových priestorov a žaloby o vypratanie sporných nehnuteľností. Zastávali názor, že bolo osvedčené, že žalobca 1/ užíva sporné nehnuteľnosti za účelom výkonu výchovnovzdelávacej činnosti nepretržite už viac ako 24 rokov a že žalovaný 2/ sa voči žalobcovi 1/ žalobou domáha vypratania sporných nehnuteľností, v dôsledku čoho žalobcovi 1/ bezprostredne hrozí vznik ujmy, nakoľko v prípade rozhodnutia súdu o vypratání sporných nehnuteľností bude akútne ohrozený výchovnovzdelávací proces, ktorý realizuje.

10. Pokiaľ sa jedná o argumentáciu žalovaného 2/ uvedenú v odvolaní, že dočasná ochrana ani bezodkladná úprava pomerov nie je potrebná, nakoľko tá bola založená konečným rozsudkom vo veci; s touto nesúhlasili, pretože voči rozsudku vo veci samej bolo podané odvolanie, čo vylučuje definitívnu úpravu pomerov v tomto spore. Na uvedenom základe vyjadrili presvedčenie, že je nutné zabrániť realizácii vypratania nehnuteľností a tým nenávratnému zhoršeniu ich právneho postavenia v konaní vo veci samej. Považovali za potrebné poukázať na to, že hoci sa žalovaný 2/ v odvolaní snažil navodiť

dojem, že sa o nehnuteľnosti nestarajú, toto nezodpovedá skutočnosti. Podotkli, že za ostatných 10 rokov bolo z ich strany preinvestovaných množstvo finančných prostriedkov (vyše 100 tisíc eur) na sanáciu havarijných stavov sporných nehnuteľností. Uzavreli, že cieľom podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je stabilizovať faktickú a právnu pozíciu žalobcu 1/ do takej miery, aby po právoplatnom skončení konania vo veci samej nebolo nenávratne znemožnené vykonanie rozsudku, ktorým by súd ich návrhu vyhovel. Dodali, že súd prvej inštancie v minulosti už ich návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel, pričom následne súd druhej inštancie rozhodnutie zmenil a návrh zamietol z dôvodu, že akútna ujma žalobcovi 1/ nehrozí; podčiarkli, že medzitým však došlo k zmene skutkových okolností a žalobcovi 1/ v dôsledku podaného návrhu na vypratanie akútna ujma hrozí, a preto je logickým následkom, že sa žalobca 1/ domáha poskytnutia právnej ochrany.

11. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalovaného 2/ bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 2/ je dôvodné; rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C.s.p.).

12. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

15. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. V prípade neodkladného opatrenia zákon predpokladá iba dva dôvody uplatnenia tejto formy procesného zabezpečenia, a to jednak potrebu bezodkladne upraviť pomery a jednak obavu, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladné opatrenie predstavuje inštitút osobitnej povahy, čomu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. súd rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

17. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nevyhnutnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami alebo obavu z ohrozenia exekúcie. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na jeho nariadenie potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, a je potrebné tieto tvrdenia spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

18. Odvolací súd považuje za potrebné ozrejmiť, že pojem „potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu“ je potrebné interpretovať tak, že bez tejto úpravy vzťahov súdom by strane sporu hrozila ťažko napravitelná ujma. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane sporu a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, aj keď súd nemá náležite zistený skutkový stav, pričom musí prihliadať nielen na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, ale na druhej strane tiež musí prihliadnuť na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať, aj keď táto ochrana nemôže dosiahnuť takú intenzitu, aby znemožnila nariadenie neodkladného opatrenia.

19. Žalobcovia 1/ a 2/ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebu bezodkladnej úpravy pomerov vo vzťahu k žalovanému 2/ odôvodnili tým, že od uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Co/320/2015-134, zo dňa 30.11.2015, ktorým odvolací súd zmenil prvoinštančné rozhodnutie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, došlo k podstatnej zmene skutkových a právnych okolností, na základe ktorých hrozí žalobcom 1/ a 2/ reálna a bezprostredná ujma vyžadujúca okamžitý zásah súdu; žalobcom 1/ a 2/ bola totiž dňa 1.12.2020 doručená žaloba, ktorou sa žalovaný 2/ v konaní vedenom na totožnom súde pod sp. zn. 21C/72/2020 v procesnom postavení žalobcu domáha voči žalobcovi 1/ ako žalovanému vypratania nehnuteľností, ktoré sú predmetom aj tohto (aktuálneho) konania a to budov pre školstvo „Pavilón A“, „Pavilón B“, „Pavilón D“, „Pavilón E“ a ak nebude nariadené neodkladné opatrenie, zhorší sa postavenie žalobcu 1/ do takej miery, že konečná súdna ochrana už nebude spôsobilá vzniknutú ujmu napraviť; potreba bezodkladnej potreby úpravy pomerov je odôvodnená nevyhnutnosťou zachovania výchovnovzdelávacieho procesu.

20. Odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného 2/, že neboli splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a to konkrétne pre absenciu okolností preukazujúcich potrebu bezodkladnej úpravy pomerov; pokiaľ totiž žalobcovia 1/ a 2/ osvedčovali nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi stranami iným prebiehajúcim sporom, v ktorom sa žalovaný 2/ ako žalobca voči žalobcovi 1/ ako žalovanému domáha vypratania predmetných nehnuteľností, potom navrhovaným neodkladným opatrením, čo do podstaty navrhovateľa sledovali vylúčenie účinkov právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu v merite veci - vypratania nehnuteľností, t. j. vylúčenia vlastnosti súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami. Ako už vyššie odvolací súd uviedol, inštitút neodkladného opatrenia je spravidla opodstatnený tam, kde žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, či dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že by sa mu viac neoplatilo uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu; v posudzovanej veci však žaloba žalovaného 2/ nepredstavuje také faktické alebo právne konanie, ktorým by mohol zmať účel tohto (aktuálneho) konania, pretože žalovaný 2/ v medziach Ústavy SR sa domáha ochrany porušeného práva súdnou cestou, t. j. žalobou, ktorou sa má záväzným a nezmeniteľným spôsobom rozhodnúť o spornom práve, a ak bude súdom o podanej žalobe rozhodnuté v prospech žalobcu, nemožno v inom konaní (ako v posudzovanej veci) zabrániť účinkom vykonateľného rozhodnutia (rozsudku) nariadením neodkladného opatrenia. Nedostatok osvedčenia bezodkladnosti potreby úpravy pomerov medzi stranami sporu, ako jednej z kumulatívnych podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, tak rezultuje v nevyhnutný neúspech jeho navrhovateľov spočívajúci v zamietnutí ich návrhu; navyše vo vzťahu k žalobcovi 2/ v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia úplne absentujú dôvody, pre ktoré by mali byť upravené pomery so žalovaným 2/.

21. Ďalej považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, čo uviedol aj súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí a to, že úspech strany, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia si vyžaduje aj preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva), ohľadne ktorého majú byť upravené pomery strán sporu (tzv. osvedčenie nároku) tak, aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov. Opísaním rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia, musí navrhovateľ neodkladného opatrenia preukázať z čoho, t. j. z akých okolností vyvodzuje svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia a musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami; musí preukázať, že uplatňovanie nároku vo veci samej alebo neodkladného opatrenia, ktorým možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami obstoí, že z jeho strany nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Navrhovateľ neodkladného opatrenia má dôkaznú povinnosť pokiaľ ide o skutočnosti preukazujúce, že je daný dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň má povinnosť tvrdenia, čo sa týka skutočností odôvodňujúcich navrhované neodkladné opatrenie.

22. Neodkladné opatrenie je v zásade nezlučiteľné s procesným neúspechom strany vo veci samej, čo vyplýva okrem iného aj z toho, že neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietla alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje (§ 335 ods. 1 C.s.p.). V prejednávanej veci súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie do skončenia konania vo veci samej vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 14C/300/2015; súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 14C/300/2015-415, zo dňa 21.10.2020, žalobu žalobcov 1/ a 2/ vo veci samej zamietol.

23. Ak teda žalobcovia 1/ a 2/ nepreukázali hmotnoprávny nárok vo veci samej, neosvedčili ani existenciu hmotnoprávneho nároku, ktorému má byť dočasne poskytnutá ochrana nariadením neodkladného opatrenia a tým ani potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

24. Odvolací súd preto po vecnom a právnom zhodnotení všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že žalobcovia 1/ a 2/ neosvedčili splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 C.s.p. a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C.s.p. zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému 2/ priznal proti žalobcom 1/ a 2/ plný nárok na náhradu trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania, nakoľko žalovaný 2/ mal vo veci plný úspech.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).